

det var Hovedopgaven for denne Undtagelseslov at værgе sig mod løse Eksistenser, vilde Politiassistenterne have benyttet deres Myndighed og Medvirken til at skaffe Respekt for det almindelige Krav, at ved saadanne Arbejder bør der væsentlig beskæftiges indenlandsk Arbejdskraft. Men noget saadant har man ikke set. Tværtimod har man set, at man omkring ved Jernbaneanlæg har foretrukket tilrejsende Arbejdere fremfor saadanne, der høre hjemme paa Egnen. Men endelig skal jeg sige, at selve det Argument, at det gælder om at holde Styr paa de løse Eksistenser, er dog ikke fyldestgørende, thi gjaldt det alene derom, kunde man jo blot forsøge den forhaandenværende Politistyrke, og man behøvede da ikke at skabe Politiregler og en Undtagelseslov paa selve Arbejdspladserne. Jeg tror, at det, der ankes over, er ikke Ekscesserne paa selve Arbejdspladserne, men hvad der sker udenfor, og en Undtagelseslov som den, der er praktiseret hidtil, har nærmest virket saaledes, at det for Entreprenøren har været en Forøgelse af hans Formandsmandskab. Han har opnaaet at faa Mænd paa Arbejdspladsen, der havde faaet Politimyndighed, og som hjalp ham med at faa presset det mest mulige Arbejde ud af den Arbejdskraft, der beskæftigedes. Og jeg skal endnu en Gang henstille, at den højtærede Justitsminister tog under Overvejelse, om man ikke kom Maalet nærmere: at passe paa de løse Eksistenser, der strømme til et saadant Arbejde, ved en almindelig Forøgelse af Politistyrken i Stedet for at lave en Undtagelseslov for Arbejderne paa den Art Arbejdspladser.

Den højtærede Marineminister indvendte overfor min Anke over, at Marinen lønnede sine Arbejdsmænd med fra 2 Kr. 60 Øre til 2 Kr. 80 Øre pr. Dag, at en Del Arbejdsmænd, der havde „Brikke“, det vil sige, der til Dels vare fast ansatte, opnaaede en større Fortjeneste end de 2 Kr. 60 à 2 Kr. 80, og Ministeren nævnte, at en Del havde endog 3 Kr. og derover pr. Dag. Jeg skal erkende, at det er rigtigt, men samtidig sige til den højtærede Minister, at naar det er Tilfældet, saa er der saa meget mere Grund til at forhøje Lønnen for dem, der ere tilbage,

Spørgsmaal; og det er dog en liden Trøst for dem, der blive antagne til Dagleje paa Orlogsværftet, at saa og saa mange Arbejdsmænd der have 3 Kr. eller derover pr. Dag, naar de selv kun faa udbetalt 2 Kr. 60 Øre à 2 Kr. 80 Øre. Det forekommer mig, at naar Spørgsmaalet er saa ringe, at det her kun drejer sig om en saa ringe Del af Mandskabet derude, som den højtærede Minister gjorde gældende, var det saa meget lettere at imødekomme Kravet om, at Staten paa Orlogsværftet ikke betalte under i alt Fald 3 Kr. eller 3 Kr. 33 Øre pr. Dag. Det er urigtigt, at en Institution som Orlogsværftet siger: Saa længe der er Tilbud af Arbejdskraft til den Løn, vi byde, saa længe give vi ikke mere. Det er urigtigt, naar Institutioner som Orlogsværftet eller enhver anden Statsinstitution og selvfølgelig ogsaa enhver privat Arbejdsgiver benytter sig af den permanente Arbejdsløshed og den forhaandenværende Nød, der tvinger Folk til at tage Arbejde, hvor de kunne faa det, til at skaffe sig billig Arbejdskraft. Hvad vilde der ske, hvis f. Eks. den Tanke kom op, at man behøvede ikke at betale de højtærede Medlemmer af Regeringen den Gage, der udbetaltes dem, for der var Ministeremner nok. Man vilde dog meget frabede sig, at Regeringens Medlemmers Gage ansattes efter, om der var større eller mindre Tilbud af Emner til disse Pladser. Vi vedtøge i Fjor en Lov her, hvorefter Rigsdagsmændenes Diæter bleve satte op. Der har sandelig aldrig været Mangel paa Kandidatemner ved Valgene, og at sige: der er tilstrækkeligt Tilbud af Mænd, der stille sig til Rigsdagen, og derfor er der ingen Grund til at forhøje Diæterne — det var der sandelig ingen, der tænkte paa. Her afgjorde man Spørgsmaalet om Diæterne ud fra det Synspunkt, at her var det Ret og Rimelighed, der var det afgørende, og ikke det større eller mindre Tilbud, ikke Spørgsmaalet, om det var muligt at faa Pladserne besatte eller ej. Jeg synes ogsaa, at Staten som Arbejdsgiver ikke kan lade det være det afgørende, om der er tilstrækkeligt Tilbud eller ej. Staten maa og bør tage Hensyn til, om den Sum, den byder, staar i Forhold til det, som vedkommende Arbejde